

ОСМАН І ГАЗІ

підготувала Нестерук Олександра 7-В клас

ПЛАН ПРЕЗЕНТАЦІЇ

1. Коли й де народився. Родина. Освіта.
2. Могутність Османа як правителя та пророче значення його імені.
3. Сфера діяльності. Військові походи.
4. Світлини.

КОЛИ Й ДЕ НАРОДИВСЯ. РОДИНА. ОСВІТА.

Осман I Газі (Осман I Газі; *1258—†1326) — вождь (бей) кайи (з 1281 року), засновник і перший султан Османської імперії (з 1299 року) та династії Османів. За його іменем плем'я кайи та інші тюркські племена Малої Азії почали називати себе османськими турками або османами.

Ертогрул, батько Османа, вів плем'я Кайі на захід в Анатолію під натиском монголів. Мати Османа звали Халиме-хатун. Під заступництвом сельджуків Рума, він заснував місто, відомий як Сьогют. Це місце розташування було хорошим, оскільки багата Візантійська імперія на Заході була виснажена, а мусульманські сили на Сході були розщеплені після агресії монголів. Багдад був узятий Хулагу-ханом в 1258 році, в тому ж році, коли був народжений Осман.

Осман став вождем або беєм після смерті Ертогрула в 1281 році. У цей час найманці з усього ісламського світу спрямовувалися в його царство, щоб боротися проти православної імперії, що слабшала, та в намаганнях розграбувати її. Тюркське військо постійно поповнювалося потоком біженців, що рятувалися від тюрко-монголів Хулагу. Багато з них були воїнами газавату або борцями за іслам. Вони вірили, що вони борються за поширення або захист ісламу.

Осман зайняв місце батька, коли йому було 24 роки. На той час він уже довів своє вміння лідера і воїна. Його ранні успіхи і подвиги, особливо історія залицяння за прекрасної Малхун Хатун і підкорення її серця - улюблена тема східних авторів. Ці оповіді були романтизовані поетичними пір'ям, які записали їх в більш пізні роки. Османські автори надавали великого значення легенді про засновника їхньої імперії.

Про місце та отримання освіти Османа | Газі відомостей майже немає.

МОГУТНІСТЬ ОСМАНА ЯК ПРАВИТЕЛЯ ТА ПРОРОЧЕ ЗНАЧЕННЯ ЙОГО ІМЕНІ

Османські історики часто докладно зупиняються на пророчий сенс імені правителя, яке означає «б'є кістки», вказуючи на потужну енергію, з якою він і його послідовники показали себе в наступних століттях завоювання. Назва «Осман» також відноситься до різновиду стерв'ятника, яку часто називають королівським стерв'ятником, якого вважають емблемою суверенітету і войовничої могутності на Сході, порівнянню орлу в країнах Заходу. З іншого боку, ім'я Осман - турецька різновид мусульманського імені Отман

Після смерті останнього нащадка Алаеддіна не було нікого, хто міг би заперечувати панування Османа на всьому півострові, крім еміра Караманогулари. Довга і жорстока боротьба за владу між нащадками Османа і династією Караманогулларов почалася за життя Османа і тривала під час правління багатьох його наступників. Сам Осман опанував деякою перевагою над його караманським суперником, але слабкі і багаті володіння візантійського імператора на північному заході Малої Азії привертали його більше, ніж рівнини Караман. Останні роки свого правління Осман присвятив підкорення міст Візантії. Експансія на північний захід принесла йому чимало блискучих перемог.

Осман залишив значний слід в історії регіону. Його пам'ятають як засновника потужної імперії і одного з символів традиції газавату. Значна частина турецького народу називала себе османами (оттоманами) до розпаду Османської імперії.

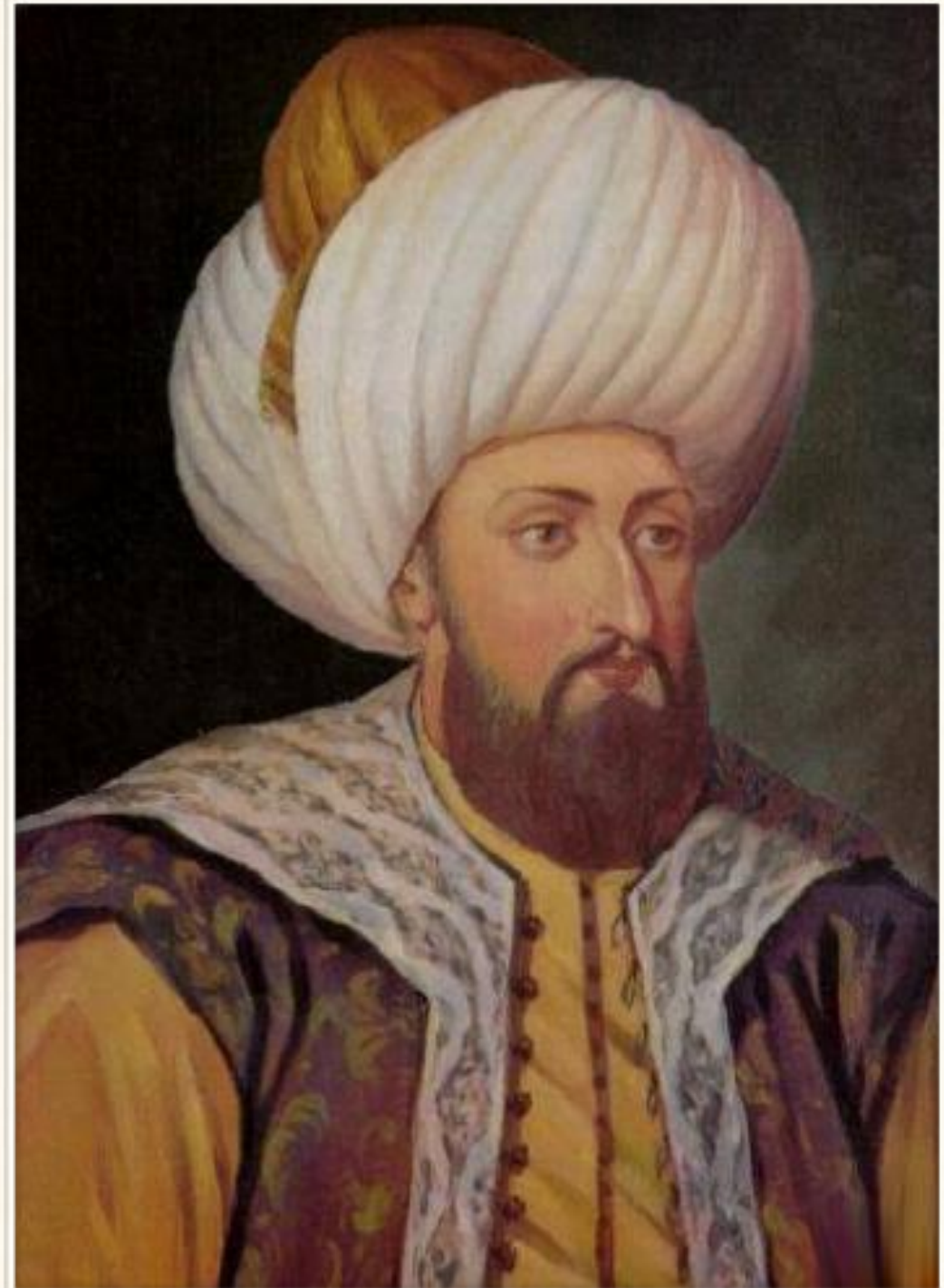

СФЕРА ДІЯЛЬНОСТІ. ВІЙСЬКОВІ ПОХОДИ

У 1301 році, після гучної поразки візантійських військ біля Нікеї, Осман почав переміщати свої сили ближче до областей Візантії. Велике число воїнів газавату, ісламських вчених і дервішів почали переселятися в області, керовані Османом. Мігранти склали більшу частину його армії. Приплив воїнів газавату і авантюристів різного походження в ці землі заохочували наступних османських правителів.

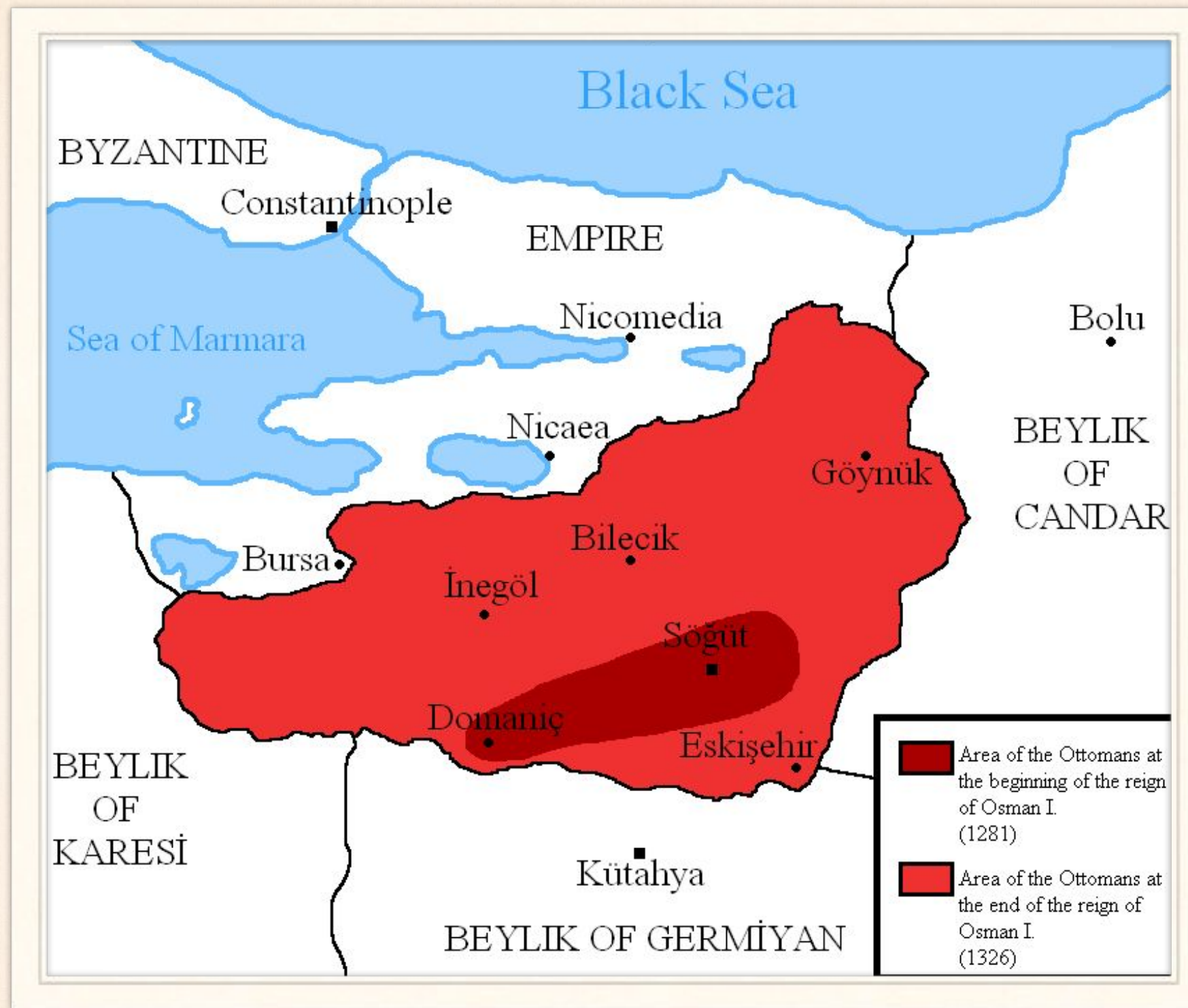
Стривожені зростанням впливу Османа, візантійці стали поступово залишати сільську місцевість Анатолії і направляти свої зусилля на зміцнення флоту. Візантійським командуванням було прийнято рішення перешкодити переправі Османа в Європу і затримати його подальше просування на захід. Однак Осман продовжував натиск на захід і захопив візантійське місто Ефес в Егейському морі. Надалі при підтримці мігрантів, котрі прийшли на його територію, Осман I також просунувся в східному напрямку і захопив візантійські володіння на чорноморському узбережжі Анатолії.

Остання кампанія Османа, перед смертю від старості, була направлена проти візантійців в місті Бурса, хоча Осман фактично не брав участі в битві. Перемога в Бурсі, як виявилось, була надзвичайно важливою для османів, оскільки місто послужив зміцненням проти

Осман I Газі у юному віці

Карта володінь Османа I

Гробниця Османа Газі